

[Brorsen.]

Rigsdagens Afgørelse. Det næstbedste er efter min Opfattelse tvungen Voldgift, en virkelig Domstol, for hvilken der føres Procedure. Det daarligste er den Fremgangsmaade, der er valgt her, at Forligsmanden ophøjes til at være den Mand, der i Virkeligheden bestemmer Lønningerne ude i Erhvervslivet.

Jeg har i mine første Indlæg ved Sagens første Behandling givet Grunde, hvorfor det efter min Mening er den daarligste Fremgangsmaade, der her er valgt af den højtærede Statsminister, af den højtærede Regering. Man kan efter min Opfattelse ikke samtidig være Mægler og Dommer. Og jeg vil sige, at hvis man nedsatte en Voldgiftsdomstol i det her omhandlede Tilfælde, saa tror jeg — det vil jeg gerne have Lov til at pege paa —, at det saa meget omtalte Protokollat netop af denne Domstol vilde blive taget op til en nøjere Undersøgelse, og der er for mig ingen Tvivl om, at ved en fornyet Afhøring af Parterne vilde en saadan Domstol være i Stand til at træffe Bestemmelser netop vedrørende Kostforplejningen for de unge Mejerister, der vilde være meget bedre, end det nu bliver Tilfældet, naar Forslaget uden Ændring bliver ophøjet til Lov.

Jeg skal anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for det Ændringsforslag, Medlemmer af Det konservative Folkeparti og Venstre har stillet.

Christmas Møller: I Overensstemmelse med de Bemærkninger, jeg paa mit Partis Vegne fremsatte ved Lovforslagets første Behandling, og i Overensstemmelse med de Betragtninger, som saa mange Gange er fremsat fra vor Side, naar Konflikter af denne Karakter truede med at bryde ud, har de konservative Medlemmer af Udvalget stillet Forslag om, at denne Sag ordnedes ved Voldgift. Saaledes som der allerede er redegjort for det, har vi i Udvalget stillet Forslag om, at Lovforslaget fik en helt ny Affattelse i Overensstemmelse med det Ændringsforslag, Partiet Venstre og vore Medlemmer i Udvalget fremsatte angaaende Slagterikonflikten for et Aar tilbage.

Det vil ikke være nødvendigt over for det høje Ting i Enkeltheder at gennemgaa dette Forslag. Det gaar ud paa, at Konflikten ordnes ved en af Statsministeren i dette Øjemed nedsat uvildig Voldgiftsret. Det bestemmer, hvorledes Voldgiftsretten skal sammensættes, og at Voldgiftsretten i Løbet af en meget kort Frist har at afsige sin Kendelse, som er endelig, og som der

derefter naturligvis ikke kan gøres noget ved. Ud fra de Betragtninger, som blev fremsat ved Lovforslagets første Behandling, skal jeg anbefale at stemme for Lovforslaget i denne Skikkelse, og saafremt det ejendommelige skulde ske, at det høje Ting ikke vilde vedtage dette, da at stemme imod Lovforslaget i den Skikkelse, det har nu.

Det er vist lige saa forstandigt at gøre et Par Bemærkninger om de Ændringsforslag, som foreligger uden for Betænkningen, fordi Forretningsordenen jo er af den Karakter, at man ellers ikke har god Mulighed for at gøre Modbemærkninger senere til det, der er blevet sagt. Jeg har angaaende det første af de to Ændringsforslag, som Bondepartiet har stillet, kun den Bemærkning at gøre, at naar det i det første Ændringsforslag hedder, at der i den endelige Overenskomst ikke maa være Bestemmelser af en bestemt Karakter, saa vil dette ikke kunne faa vor Stemme, saa maa jeg tilraade at stemme derimod. Naar man anbefaler at stemme for en Ordning, som gaar ud paa, at Sagen skal ordnes ved Voldgift, saa maa jeg mene, at man ikke kan stemme for, at denne Voldgift skal have Direktiver paa den her angivne Maade. Derfor vil jeg henstille til det ærede Bondeparti at trække sit Forslag tilbage. Det vil være urimeligt, synes jeg, at give Voldgiftsretten et bestemt Direktiv.

Med Hensyn til det andet Forslag, som gaar ud paa at paalægge den højtærede Landbrugsminister at gennemføre en Ordning med Hensyn til Mælkeprisen, vil jeg gerne sige, at jeg har aldrig kunnet forstaa, at man ikke fra Landbrugets egne Organisationer, fra Mejeriernes Side har kunnet ordne Spørgsmaalet om, hvilken Pris man vilde have for sine Produkter, paa samme Maade som andre Borgere kan ordne det for deres Vedkommende. Hvad enten det, de nu leverer, er Arbejde, eller det er Produkter eller Tjenester af en eller anden Karakter, saa er der naturligvis Ret for Organisationerne til at træffe Aftale med Hensyn til, hvilken Pris man vil fastsætte, og denne Ret eksisterer begribeligvis ogsaa for samtlige Mejerier her i Landet. Men jeg hører til dem, der mener, at det vilde være et meget skarpt tveægget Sværd, hvis man gav en Bestemmelse af denne Karakter — noget andet er de Ordninger af forskellig Karakter, man ved Lejlighed har truffet —, for dette vilde aabne Plads for meget, meget omfattende Indgreb. Jeg, der kender den højtærede Landbrugsminister særdeles vel, ved nok, at han skulde vide at benytte sig deraf.